

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 44/05
06.04.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, Vlaste Jovanović i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u postupku priznanja strane sudske odluke po predlogu predlagača AA, koju zastupa advokat AB, protiv protivnika predlagača "BB", rešavajući o žalbi protivnika predlagača, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu R-1. br. 295/04 od 27. januara 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 06.04.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana žalba protivnika predlagača i potvrđuje se rešenje Okružnog suda u Beogradu R-1. br. 295/04 od 27. januara 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Beogradu R-1. br. 295/04 od 27. januara 2005. godine, priznata je strana sudska odluka - presuda Opštinskog suda u Puli br. P. 1053/84 od 03.02.2003. godine, koja je postala pravnosnažna na dan 13.07.2003. godine.

Protiv ovog rešenja protivnik predlagača je blagovremeno izjavio žalbu iz razloga koji upućuju na bitne povrede postupka.

Predlagač je podnela odgovor na žalbu.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu čl. 380. u vezi čl. 365. ranije važećeg Zakona o parničnom postupku, koji se primenjuje na osnovu čl. 491. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik Republike Srbije" br. 125/04) Vrhovni sud je našao da je žalba protivnika predlagača neosnovana.

Pobijano rešenje nije zahvaćeno bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz člana 354. st. 2. ZPP, na koje povrede postupka drugostepeni sud mora da pazi po službenoj dužnosti, a ni bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP, koje bi uticale na pravilnost i zakonitost istoga.

Prvostepeni sud je na bazi relevantne činjenične građe pravilnom primenom materijalnog prava odlučio kao u izreci pobijanog rešenja, uz date razloge koje u celini prihvata i Vrhovni sud.

Naime, pravilno je sud prvog stepena primenom čl. 101. Zakona o rešavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja ("Sl. list SFRJ" br. 43/82, 72/82 i "Sl. list SRJ" br. 46/96) priznao stranu sudska odluku - presudu Opštinskog suda u Puli P. br. 1053/84 od 03.02.2003. godine, koja je postala pravnosnažna na dan 13.07.2003. godine utvrdivši da su ispunjeni uslovi za priznanje te strane odluke, a po odredbama čl. 86. do 96. pomenutog zakona u vezi čl. 63. i 64. Ustavne povelje Srbije i Crne Gore ("Sl. list SCG" br. 1 od 04.02.2003. godine).

Navodima iznetim u žalbi protivnik predlagača nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenja suda prvog stepena. Odredbe čl. 86 do 96. pomenutog zakona sadrže uslove za priznanje stranih sudskih odluka i ti zakonski uslovi jesu ispunjeni u konkretnom slučaju na osnovu čega je pravilno odlučeno pobijanim rešenjem.

Ne stoje osnovanim žalbeni navodi da protivniku predlagača nije data mogućnost raspravljanja pred Opštinskim sudom u Puli, koji je doneo presudu čije se priznanje u ovom postupku traži, jer iz sadržine obrazloženja presude Opštinskog suda u Puli P. 1053/84 od 03.02.2003. godine, proizlazi da je protivnik predlagača dao odgovor na tužbu osporavajući osnov i visinu tužbenog zahteva za utuženu naknadu štete, a sa određeno konkretno iznetih razloga te iz toga sledi da kada je protivnik predlagača dao odgovor na tužbu da mu je ta tužba i dostavljena, čime nisu načinjene nepravilnosti u postupku protiv protivnika predlagača kao lica protiv koga je donesena ova strana sudska odluka.

Kod napred navedenog stanja stvari da su svi propisani zakonski uslovi procesno pravne prirode ispunjeni u konkretnom slučaju za priznanje ove strane sudske odluke koja nije u suprotnosti sa domaćim javnim poretkom, nije od značaja da li je presuda Opštinskog suda u Puli doneta uz pravilnu primenu materijalnog prava u pogledu odgovornosti protivnika predlagača za štetu povezano sa limitom osigurane sume, jer se o tome ne raspravlja kod priznanja stranih odluka nego se jedino raspravlja jesu ili ne ispunjeni uslovi iz pomenutog zakona za priznanje strane sudske odluke. Pa pošto su ti uslovi bili ispunjeni, pobijano rešenje jeste pravilno i na zakonu zasnovano.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je primenom čl. 380. ranije važećeg ZPP, u vezi čl. 30. st. 2. ZVP, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

vs